

מ"ם הרשקוביץ

ההרמפון

054.5453770

אימייל: echad.hafakot@gmail.com

כתיבה: מ"ם הרשקוביץ

עימוד ועיצוב: *y.w. graphicdesign*

איורים: shutterstock

© כל הזכויות שמורות

נדפס בישראל ה'תשפ"ב

All Rights Reserved

Printed in Israel 5782 (2022)

תוכן עניינים

פָּרָק 1	עֵין רוֹאָה 5
פָּרָק 2	פְּעֻלָּתוֹת רוֹחֶשֶׁת. 10
פָּרָק 3	הַמְקֻצָּעִים 15
פָּרָק 4	עֲרִיבִים בְּעַדְנוּ 20
פָּרָק 5	תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ 25
פָּרָק 6	אוֹר יָרֵק 30
פָּרָק 7	שִׂיחָה שְׁלֹא נִשְׁמָעָה 35
פָּרָק 8	הַמְרוֹחֵף מִמַּעַל 40
פָּרָק 9	לֹא תִקּוּם פְּעֻמִּים 45
פָּרָק 10	הַבוֹרַח מִן הַכְּבוֹד 50
פָּרָק 11	צֵל הָרִים. 55
פָּרָק 12	יַחַד אֶךְ לְבַד 60
פָּרָק 13	הַסְּפוּר הָאֲמִתִּי 65
פָּרָק 14	דְּרוֹמָה. 70
פָּרָק 15	חֹדֵר צֵר מְאֹד. 76
פָּרָק 16	גִּיּוֹס אֲוִירִי 81
פָּרָק 17	עַל קְלָפוֹת בֵּיצִים. 86
פָּרָק 18	לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. 91
פָּרָק 19	כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִים. 95
פָּרָק 20	מִי הַחֶתֶן? 100

159	פָּרֶק 32 קוּדִים צְבָאִים
163	פָּרֶק 33 מְבוּל שֶׁל צְעָקוֹת
168	פָּרֶק 34 הַקְּפָצוֹת לַיְלִיּוֹת
173	פָּרֶק 35 הַקְּפָצוֹת לַיְלִיּוֹת
178	פָּרֶק 36 מֵאֲבָק שְׁמִימִי
183	פָּרֶק 37 פוּרִים בְּסֶתוּ
188	פָּרֶק 38 שְׁקוּל דַּעַת מְטֵעָה
192	פָּרֶק 39 פִּיצוּץ קָל
196	פָּרֶק 40 גּוֹרְרִים
201	פָּרֶק 41 כֵּן יֵאבְדוּ

105	פָּרֶק 21 עַל הַגָּג
110	פָּרֶק 22 בְּמִזַּל תְּאוּמִים
115	פָּרֶק 23 בְּתַחְבּוּלוֹת
120	פָּרֶק 24 תְּכֵנִית חֲדָשָׁה
125	פָּרֶק 25 נְטוּל צְבָא וּמְשֻׁטָּרָה
130	פָּרֶק 26 סוּפֵת הַמְדַבֵּר
135	פָּרֶק 27 בְּשִׁדּוּר חֵי
140	פָּרֶק 28 רַחֲפוֹ אֲזַרְחֵי עֲזֹתֵי
145	פָּרֶק 29 הֵיא סְבִתָּא
149	פָּרֶק 30 שְׁתֵי צְפִירוֹת
154	פָּרֶק 31 תּוֹיֵת צְהַבָּה

עֵין רוֹאָה

הַשְּׁמֵשׁ עֲמָדָה בְּרוֹם הַשָּׁמַיִם וְשִׁלְחָה קֶרְנִים מִחֲמֹמֹת אֶל הָעִיר הַדְּרוֹמִית. סֵעֶרֶת חוֹל קֵלָה שֶׁל תַּחֲלַת סָתוּ הַסִּתְחָרְרָה בְּאֹוִיר, גּוֹרֶמֶת גְּרוֹי קַל בְּעֵינֵי הָעוֹבְרִים וְהַשְּׂבִים. קוֹ הָאוֹטוֹבוֹס הַשְּׂכוֹנָתִי עָצַר בַּתְּחִנָּה בְּקוֹל תְּרוּעַת מְנוּעָה, מְעַרְבֵל בְּאֹוִיר עוֹד עֲרֹמֶת חוֹל שֶׁנִּשְׁעָנָה עַל הַמְדַרְכָּה עַד כֹּה.

מִהָאוֹטוֹבוֹס יָרַד בְּצַעֲדִים מְתְרוֹנְנִים יֶלֶד כֶּבֶן שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה, פְּאוֹתָיו הִקְצָרוֹת מְפֹזְזוֹת בְּשׁוֹבְבוֹת בְּצַדְעֵי פָּנָיו. תִּיקוּ הִיָּה תְלוּי עַל גִּבּוֹ וְהוּא פָּזֵם לְעֲצָמוֹ נְעִימָה חֲסִידִית שְׁמִחָה.

לְלוּי הִיָּתָה סִבָּה מִיְחַדָּת לְשִׁמַּח הַיּוֹם: אָמֵשׁ קִבֵּל מִסְבוּ מִתְנַת יוֹם הַלְדָּת מִיְחַדָּת, כְּזוֹ שִׁקְוָה לָהּ כֶּבֶר זְמַן רַב: רַחֲפֹן מְשִׁכָּלֵל, תּוֹצֵרֶת סִין כְּמוֹכֵן, אָבֵל אִיכוֹתִי וְאֶפְלוּ מְצִיד בְּמִצְלָמָה, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׂרָצָה. אֶתְמוֹל בְּעֶרְב׃ הַסְפִּיק רַק לְהִטְעִין אֶת הַסּוֹלָלָה בְּהִטְעָנָה הָאֶרְכָּה הַנִּדְרָשֶׁת בְּעֵבוֹר מוֹצֵר חֲדָשׁ, וְאִמָּא אֶמְרָה לוֹ שְׁיִוְכַל לְשַׁחַק בְּרַחֲפֹן כֶּבֶר מְחַר לְאַחַר הַלְמוּדִים.

”המחר של אתמול הוא היום”, אומר הפתגם המפורסם. והנה, הוא כבר נמצא בו. כעת ממש הוא בדרכו אל הרחפן המיחל! במשך כל שעות הלמודים הוא מצא את עצמו מהרהר בשמחה ברחפן שמחכה לו בבית. בשעורים עצמם השתדל להסיח את דעתו ולהקשיב לדברי התורה הנלמדים, אך בהפסקה כבר לא הצליח להפסיק לחשב על הרחפן, ואפילו לדבר עליו. שוקי וזאבי, שני החברים הטובים, התלהבו גם הם כמעט כמוהו.

”אז מה אתה אומר”, הציע זאבי, ”שנבוא אליך היום אחרי הלמודים לראות את הפלא?”

”רעיון מצוין”, הסכים לוי. ”אין ספק שהרבה יותר נחמד להטיס רחפן עם חברים מלהנות ממנו לבד. אז קבענו בפרק שליך הבית שלי, בשעה שש? תוכלו לרדת מהאוטובוס תחנה אחת לפני כו, ואני אצא לקראתכם לשם.”

”בצאתי לקראתך - לקראתי מצאתיך”, השיב שוקי בלשונו של רבי יהודה הלוי. שוקי אהב במיוחד לצטט פסוקים, מאמרי חז”ל, מדרשים ועוד, עד שחבריו היו מכנים אותו בחבה ”שוקי-פסוקי”. שוקי עצמו קבל את הכינוי המחמיא בהנאה מרבה, כך שלא היה בשם זה חשש ”המכנה שם לחברו”...

בְּשֶׁעָה חֲמֵשׁ וַחֲמִשִּׁים כָּבֵר יֵצֵא לְוֵי מֵהַבַּיִת, מִחֲזִיק בְּכַבּוּד רַב
בְּשֵׁתֵי יָדָיו אֶת הַרְחָפֵן הַמְּהֻלָּל.

שׁוֹקֵי וְזֵאבֵי הַנְּרָגָשִׁים הַבֵּיטוּ בְּהִתְפַּעֲלוֹת בְּרָחֶפֶן. "וּוֹאוּ" קָרְאוּ
שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד. הַרְחָפֵן הָאֵיר בְּאוֹרוֹת לֵד, בְּצַבָּעִים אָדָם, כְּחֹל,
יֶרֶק וְצֹהַב. הָאוֹרוֹת בָּלְטוּ בְּמִיחָד עַל רֶקַע הַשְּׁקִיעָה הַמְּתַקְרָבֶת.

לְוֵי הַנִּיחַ בְּזֵהִירוֹת אֶת הַרְחָפֵן עַל הַקְּרָקַע, וּשְׁלֹשָׁתָם הִתְרַחֲקוּ
מֵעֵט כְּדִי לְאַפְשֵׁר לְרָחֶפֶן מְרַחֵב פְּעֻלָּה. חָלְפוּ כִּמְהַ דְּקוֹת עַד
שֶׁהֲצִלִּיחַ לְוֵי לְשֵׁלֵט בְּשֵׁלֵט הַמְּתַעֲתַע, וְהֵנָּה הַתְּרוֹמָם הַרְחָפֵן
לְגַבְהָ, מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאַרְבַּעַת הַמְּדַחֲפִים הַקְּטַנִּים כְּדִי לְנַסֵּק עוֹד
וְעוֹד...

"מִמֶּשׁ פְּלֹאֵי הַבוֹרָא שְׁנַתֵּן דַּעַת בְּבְרוּאִים לְהַמְצִיא הַמְּצִאוֹת
מִיַּחְדוֹת כְּאַלֶּה", נִהְנֶה זֵאבִי. "מִי חָלַם לְפָנַי מְאֵתִים שְׁנָה שְׁיִהְיוּ
דְּבָרִים כְּאַלֶּה?!" סִיִּים בְּשֵׁאֶלֶה רִטוּרִית.

"הִיָּה מִי שְׁחָלַם", יָדַע שׁוֹקֵי הַיָּדְעוֹן לְסַפֵּר, וְכִמְעַט שֶׁהַחֵל לְסַפֵּר
עַל תּוֹלְדוֹת חִלּוּמוֹת הַתְּעוּפָה לְאַרְךָ כָּל הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים.

"תְּרֹאוּ!" אָמַר לְוֵי, "הוּא עוֹבֵר אֶת הַגְּבֵהָ שֶׁל הַבְּנֵן הַזֶּה!"

"זוֹ לֹא חֲכָמָה", אָמַר זֵאבִי. "הַבְּנֵן הַזֶּה בְּסוֹף הַכֵּל בֵּן שְׁתֵּי קוֹמוֹת.
בוֹאוּ וְנִרְאֶה אִם הוּא עוֹבֵר אֶת הַבְּנֵן הַכִּי גְבוּהָ, שָׁם בְּקִצָּה
הַפְּרָק..."

“זה כבר ברחוב שלנו”, אמר לוי. “קדימה, בואו לבדקו!”

הרחפן החדש לא אכזב. הוא טיפס קומה אחר קומה והצליח לעקוף את גבה הבנין, בעוד החברים מלויים אותו במחייאות כפיים, למעט לוי שידיו היו תפוסות בהחזקת השלט.

“אפשר לראות עכשו את מה שצולם הרחפן?” בירר זאבי.

“הוא לא משקלל עד כדי כך”, התנצל לוי. “אני יודע שברחפנים היקרים יותר אפשר לראות מיד, אבל אצלי הוא בסך הכל מצלם, ובגלל שהבטרייה של הרחפן חלשה, אין אפשרות לצפות בתמונות, רק כשרחפן מחבר למטען נתן לראות את התמונות.”

“עדיף מלא כלום”, סכמו החברים.

רק כשהתרוקנה הסוללה התפזרו השלושה מרצים, באחולי
'לילה טוב' ו'להתראות מחר'.

לוי נכנס לבית השקט ומהר לגשת אל המטען. כעת יחבר את
הרחפן למטען ויוכל לראות את התמונות ואת סרטי הוידאו
שצילם הרחפן במהלך התעופה. הוא חבר את המטען, והחל
לצפות בסרטונים בהנאה. הנה הרחפן מטפס בקומות המגדל
זו אחר זו, והנה הוא כבר נצב מול חלונות הקומה הגבוהה,
דירת הפנטהאוז... רגע, מה זה?!

מבעד לחלון הדירה שבסרטון נבטו שלוש דמיות רעולות פנים,
הנוברות בקדחתנות בארון שמול החלון הפתוח...

פְּעֻלָּתוֹת רוּחַ שֵׁט

בְּרִגְעֵי הָרְאשׁוֹן קָפָא לְוֵי בְּמִקוּמוֹ. זֶה הַפְּעַם הָרְאשׁוֹנָה שֶׁכָּבָה הוּא רוֹאֵה בְּעֵינָיו אֲנָשִׁים רְעוּלֵי פָּנִים, מְחוּץ לְסִפְרֵי הַמֵּתַח שֶׁהָיָה קוֹרֵא בְּשִׁקְיָה דְרָךְ קִבְעָה. וְהֵנָּה מְמַשׁ מוֹל עֵינָיו, עַל מִסְךְ הַרְחָפֵן, שְׁלוֹשָׁה אֲנָשִׁים שְׂרָאשֵׁם עָטוּי בְּמַסְכוֹת שְׁחֹרוֹת, אוֹ שְׂאוּלֵי אֵלּוּ כּוֹבְעֵי גָּרֵב? כָּךְ אוֹ כָּךְ, רַק עֵינֵיהֶם נִרְאוֹת בְּקִשְׁי מִבְּעַד לְחַרִּיצִים, וְשֵׂאֵר הַפָּנִים מְכֻסּוֹת הֵיטֵב.

נִדְרָשׁוּ לוֹ כַּמָּה שְׁנִיּוֹת אֲרָכוֹת לְהִתְאוּשֵׁשׁ, וּלְהַרְיץ אֶת הַהִקְלָטָה אַחֲרָה. לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְטַעוֹת בְּמַרְאֵה: גַּם מִבְּעַד לְמַצְלֵמַת הַרְחָפֵן בְּעֵלֶת הָאֵיכוֹת הַבִּינּוֹנִית הָיָה אֶפְשָׁר לְרְאוֹת בְּבִרוֹר אֶת שְׁלֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַשְּׁחֹרִים רְעוּלֵי הַפָּנִים... הַתְּעוּד נִמְשָׁךְ שְׁנִיּוֹת אַחֲדוֹת, וּלְאַחַר מִכֵּן כָּבַר הַמְּשִׁיף הַרְחָפֵן בְּדִרְכוֹ אֶל עַל.

אֵלּוּ רַק הָיָה לִי רְחָפֵן אֵיכוֹתִי יוֹתֵר... מְצָא לְוֵי אֶת עֲצָמוֹ מְהֵרָה, אוֹ אִזְ הָיִיתִי יָכוֹל לְרְאוֹת בְּרִגְעֵי הָאֲמַת אֶת הַתְּעוּד הַזֶּה, וּלְהַמְשִׁיף לְעֵקֵב אַחֲרֵיהֶם בְּאֲמֻצָּעוֹת הַרְחָפֵן! אֲבָל בְּאֲמֻצָּעוֹת רְחָפֵן כְּמוֹ

שְׁלִי, שְׁמַצְרִיךְ חֲבוּר לְמַטְעוֹן, הֵם בּוֹדָאֵי כְּבֹר סִימוֹ אֶת הַשֵּׁד
שְׁלֵהֶם וְהִסְתַּלְקוּ...

זֶה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁיֵּשׁ לָךְ לַחֲשֹׁב עִכְשָׁו?! - גָּעַר בְּעֶצְמוֹ מִקֶּץ
רִגַע קָצֵר. צְרִיךְ לְרוּץ לְהִתְקַשֵּׁר לְמִשְׁטָרָה... אוּ לְמַכְבֵּי הָאֵשׁ, יֵשׁ
לָהֶם סֵלֶם גְּבוּהָ שֶׁיִּכּוֹל לְהִגִּיעַ עַד לְקוֹמָה הַזֹּאת... אוּלַי לְאִמְבוּלָנְס?
מִי יוֹדֵעַ מָה הֵם עָשׂוּ לְבַעַל הַבַּיִת לְפָנַי שֶׁהִחֲלוּ לְחַטֵּט בְּחִפְצֵים
שֵׁלוֹ...

אוּ פְּשׁוּט לְסַפֵּר לְאַבָּא! נִזְכָּר. הוּא מְהֵר לְצֵאת מֵהַחֹדֶר אֶל הַסֵּלּוֹן.
הַבַּיִת רָחַשׁ פְּעֻלָּתָנוֹת. בְּעוֹד יָמִים אֶחָדִים תִּתְחַתֵּן בְּעֶזְרַת ה'
אֲחוֹתוֹ הַגְּדוּלָה חַנִּי, בְּאוֹלָם הָאֲרוּעִים בְּכִפּוֹר חַב"ד. כָּעֵת הָיָה כָּל
בְּנֵי הַבַּיִת טְרוּדִים בְּפַעֲלֵלוֹת מִן הַסּוּג הַלְּחוּץ, כְּזוֹ שְׁמִתְאִימָה
לְיָמִים מְעֻטִּים לְפָנַי חֲתָנָה. זֶה מְכַנֵּס וְזֶה מוֹצִיא, זֶה סוֹחֶכֶת וְזוֹ
אוֹרֶזֶת. לֹא פֶּלֶא שְׁאַף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב לְצֵאתוֹ וְגַם לְחֻזְרָתוֹ...

"אַבָּא", הוּא מְשַׁף בְּשֵׁרוֹלוֹ שֶׁל אָבִיו, שְׁסִים בְּדִיוֹק אֲזִי שִׁיחָה
נִרְגָּזָת עִם הַזְמָר, לְאַחַר שִׁזָּה בְּקִשׁ לְהוֹסִיף גַּם קִטְעֵי חֲזָנוֹת
בְּחִלְקֵי הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הָאֲרוּעֵי. "אַבָּא!" חִזַּר, מְשַׁלֵּא קֶבֶל תְּגוּבָה.
"אַתָּה צְרִיךְ לְרֵאוֹת מָה צְלֵמְתִי בְּרַחֲפוֹ..."

"יָפָה מְאֹד, מִתְּק", צָבֵט אָבִא בְּלַחֲיוֹ. "אֲנִי בְּטוֹחַ שִׁיְהִיָּה לָנוּ עוֹד
זְמַן לְרֵאוֹת אֶת זֶה וְלִהְנוֹת... אָבֵל זֶה לֹא בְּדִיוֹק הַזְמַן עִכְשָׁו..."

"אַבָּא, זֶה דְּחוּפִי!" אָמַר שׁוֹב לְוִי וְתַחֲנוּנִים בְּקוֹלוֹ.